

РЕШЕНИЕ

№ 23607

гр. София, 15.11.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 9 състав,
в публично заседание на 05.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Камелия Серафимова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **6090** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Настоящото административно производство е по реда на чл.145-178 АПК, вр.с чл.75,ал.1,т.2 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на У. А. -гражданин на А. срещу Решение №6496/28.05.2024 година на Председател на ДАБ към МС, с което последният на основание чл.75,ал.1,т.2,във връзка с чл.8 от ЗУБ и чл.75,ал.1,т.4 от ЗУБ отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на У. А.- гражданин на А..

Развитите в жалбата оплаквания са за незаконосъобразност на оспореното решение.Твърди се,че при издаването на решението,административният орган е допуснал съществено нарушение на административно-производствените правила, като в него са изложени формални съображения и по същество представляват липса на мотиви, като в хода на производството се е опитал подробно да изясни причините, поради които е напуснал А. и неправилно административният орган е приел, че не е налице основателен страх от преследване и е нарушена нормата на чл.75,ал.3 от ЗУБ и не са изложени съждения относно сигурността в страната на произход. Посочва се още, че не е обсъдено обстоятелството, че оспорващият изпитва основателен страх от преследване от талибаните и спрямо него е направен опит да бъде въввлечен във военни конфликти и след неговия отказ се страхува за живота и здравето си, и изводът относно настоящата ситуация в А. са базирани на подход, който противоречи на Методологията на Европейската служба за подпомагане в областта на убежището ЕСПОУ и анализът за ситуацията в страната на произход А. е повърхностен и липсва мотивирано произнасяне относно страната на произход. Иска се отмяна на решението.

В съдебно заседание, оспорващият- У. А. редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК не се явява. Жалбата му се поддържа от адвокат К. определена от САК за процесуален представител назначена за такъв от страна на съда, която моли да бъде уважена жалбата.

Ответникът по оспорването- Председател на ДАБ към МС на РБ, редовно уведомен при условията на чл.138,ал.2 АПК се представлява от юрисконсулт Х., редовно упълномощен, който оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена.

СПП редовно уведомена при условията на чл.138,ал.2 АПК не изпраща представител.

Административен съд София-град след като прецени събраните по делото доказателства,ведно с доводите, възраженията и изразените становища на страните,при условията на чл.142,ал.1 АПК, вр. с чл.188 ГПК, прие за установено следното:

За първи път чужденецът е подал Молба за закрила на 04.04.2017 година, а с Решение № УПХ66/07.04.2017 година Интервюиращ орган отхвърлил Молбата на оспорващия за предоставяне на международна закрила като явно неоснователна.

Със Заповед № УРИ-5392 ПАМ-5265/08.08.2023 година Главен оперативен дежурен 04 сектор към ООДЦ- СДВР- Главен инспектор е наложена ПАМ-, Връщане до страна на произход- А. спрямо чужденеца У. А.- гражданин на А..

На 12.09.2023 година оспорващият депозирал втора по ред Молба за закрила до ДАБ към МС на РБ, а с Решение № ВР-20/10.10.2023 година на Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ не допуснал последваща Молба с рег. № УП-13385/25.09.2023 година.

С Решение № 971/07.12.2023 година, постановено по адм. дело № 1210/2023 година на Административен съд- Хасково е отхвърляне жалбата на У. А. гражданин на А. против Решение № ВР-20/10.10.2023 година на Интервюиращ орган при ДАБ към МС , с което не е допусната последваща молба за закрила с рег.. № УП-13385/25.09.2023 година до производство за предоставяне на закрила.

На 16.01.2024 година оспорващият депозирал последваща молба за закрила до ДАБ към МС на РБ.

На 23.01.2024 година оспорващият е уведомен, че следва да предостави писмени доказателства за новонастъпили обстоятелства свързани с личното му положение в страната на произход, като оспорващият е уведомен с помощта на преводач.

С Решение № ВР-2/05.02.2024 година Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ допуснал последваща молба с рег. № УП-13385/19.01.2024 година от У. А.- гражданин на А. до производство за предоставяне на международна закрила.

На 08.02.2024 година оспорващият депозирал нова молба за закрила, попълнил Регистрационен лист, в която посочил, че по етническа принадлежност таджик, неженен, мюсюлманин сунит, по професия хлебар, владее езици дари, пащу, английски и урду, снета му е Евродак дактилоскопна експертиза, запознат е с Указанията относно реда за подаване на молби за международна закрила, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, със Списъка на организациите, предоставящи безплатна правна помощ.

На 09.02.2024 година до оспорващия е отправена Покана за явяване на интервю на дата 15.02.2024 година, като поканата му е преведена на разбираем за него език с помощта на преводач.

На 09.02.2024 година с оспорващия е проведено интервю, но същото е отложено, тъй като същият не се е чувствал добре.

На 15.02.2024 година до оспорващия е отправена Покана за явяване на интервю на дата 23.02.2024 година, като Поканата му е преведена на разбираем за него език с помощта на преводач.

На 23.02.2024 година с оспорващия е проведено интервю, в което посочил, че е представил Писма, като при влизането си втори път в България в Любимец не е имал телефон, намерил телефон и се свързал с неговите близки, като разбрал от брат му, че има изпратено писмо от миналата година 2023 година, като първото писмо е от 2019 година, като разбрал от баща му, че ако се върне ще бъде опасно за него заради талибаните и иск да има нормален живот и да работи в България.

На 21.05.2024 година Интервюиращ орган при ДАБ към МС на РБ депозирал Становище до Председател на ДАБ, в което посочил да се откаже на оспорващия хуманитарен статут и статут на бежанец.

На 28.05.2024 година ответникът по оспорването издал оспореното Решение №6496, с което отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на оспорващия.

Решението е връчено на оспорващия на 04.06.2024 година и текстът му е преведен на разбираем за него език с помощта на преводач.

По делото са приложени всички събрани в хода на административното производство доказателства.

С оглед на така установената фактическа обстановка, Административен съд София-град намира предявената жалба за процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.84, ал.1 ЗУБ от легитимирана страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява неоснователна. Съображенията за това са следните:

Оспореното Решение №6496/28.05.2024 година на Председател на ДАБ към МС на РБ представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал.1 АПК и като такъв подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, по критериите, визирани в разпоредбата на чл.146 АПК, /така наречените условия за редовно действие на административните актове./ При проверката, съдът следва да прецени актът издаден ли е от компетентен орган и в предписаната от закона форма, спазени ли са материално-правните и процесуално-правните разпоредби и съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното Решение е издадено от компетентен орган-това е Председател на ДАБ към МС на РБ, на когото изрично по силата на чл.48 от ЗУБ е предоставено правото да се произнася по молби за предоставяне на международна закрила.

Между страните няма спор, а и от приложените по делото доказателства е видно, че лицето М. Т. заема длъжността- Председател на ДАБ към МС.

При издаването на решението, Председател на ДАБ към МС на РБ е спазил процесуално-правните разпоредби.

От събраните доказателства е установено, че чужденецът е подал втора по ред молба за закрила в РБ на дата 19.01.2024 година, която е допусната до производство по общия ред, попълнил е Регистрационен лист, снета му Евродак дактилоскопна експертиза, запознат е с правата и задълженията на търсещия закрила и със Списъка на организациите, работещи с бежанци и чужденци, подали молба за статут при ДАБ към МС. Според легалното определение на параграф 1, т.1 от ДР на ЗУБ. "Чужденец" е

всяко лице, което не е български гражданин или не е гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, на държава - страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Швейцария, както и лице, което не се разглежда като гражданин на нито една държава в съответствие с нейното законодателство, а „чужденец, търсещ закрила“ е този, който е заявил желание за получаване на закрила по този закон до приключване разглеждането на молбата/ аргумент от разпоредбата на параграф 1, т.2 от ДР на ЗУБ. Молбата за международна закрила представлява отправено искане за закрила от чужденец до Република България/ параграф 1, т.10 от ДР на ЗУБ.

В конкретната хипотеза, подадената от чужденеца, търсещ международна закрила молба от 19.01.2024 година представлява последваща такава, като производството се е развило в съответствие с нормата на чл. 8, ал. 1 от Директива 2013/32/ЕС/прилагаща се за всяка молба за международна закрила, която е подадена на територията на държави-членки, включително на граница, в териториални води или в транзитна зона, както и по отношение на отнемането на международна закрила, като в това място за задържане на чужденеца е разяснена възможността да кандидатства за международна закрила, същият я упражнил правото си да подаде молба за закрила и е подал такава на дата 27.10.2023 година и то лично съгласно разпоредбата на чл. [чл. 58, ал. 3 ЗУБ](#) вр. чл. 6, ал. 2 от Директива 2013/32/ЕС, осигурен му преводач от език дари, улесняващ достъпа му до процедурата в съответствие с [чл. 59, ал. 1 ЗУБ](#) и чл. 8, ал. 1, изр.2 от Директива 2013/32/ЕС. От своя страна в Директива 2013/32/ЕС е посочено, че „молба за международна закрила“ или „молба“ означава искане за закрила от държава-членка, подадено от гражданин на трета страна или лице без гражданство, за който/което може да се счита, че търси статут на бежанец или субсидиарна закрила и не иска изрично друг вид закрила извън обхвата на Директива 2011/95/ЕС, за която се кандидатства отделно;

в) „кандидат“ означава гражданин на трета страна или лице без гражданство, който/което е подало молба за международна закрила, по отношение на която все още не е взето окончателно решение; а

„бежанец“ означава всеки гражданин на трета страна или лице без гражданство, който/което отговаря на изискванията на член 2, буква г) от Директива 2011/95/ЕС;

и) „международна закрила“ означава статут на бежанец и статут на лице под субсидиарна закрила по смисъла на букви й) и к). След регистриране на молбата за предоставяне на закрила, на оспорвания е открито лично дело - разпоредбата на чл.61, ал.2 от ЗУБ и на нормата на чл. 6, ал. 1 от Директива 2013/32/ЕС в срок от 10 дни от подаване на молбата, като едновременно с това са му връчени Указания относно реда за подаване на молба за статут, за процедурата, която ще се следва, за правата и задълженията на чужденците, подали молба за статут в Република България, текстът му е преведен на разбираем за него език с помощта на преводач от език дари и наред с това е запознат и със Списъка на организации, работещи с бежанци и чужденци, като на търсещия закрила от страна на ДАБ е предоставена безплатна правна и процедурна информация по чл. 19, ал. 1, изр.1 от Директива 2013/32/ЕС, в съответствие със Съображение 22 от Директива 2013/32/ЕС, така че същият е разполагал с тази процесуална гаранция, обща за всички производства по [ЗУБ](#) и глава III от Директива 2013/32/ЕС. По този начин писмено са му дадени необходимите напътствия за процедурата, която ще се следва, в съгласие и с препоръката по т. 192

от Наръчника по процедури и критерии за определяне на статут на бежанец.

Неоснователен е доводът на оспорващия, че при издаване на решението е допуснато съществено нарушение на административно- производствените правила, в посока необсъждане на бежанската история на оспорващия, тъй като от приложените по делото доказателства е видно, че при произнасяне по молбата за международна закрила Председател на ДАБ към МС е преценил всички относими факти на молителя, свързани с държавата му по произход. Наред с това, при издаването на решението, ответникът по оспорването е спазил и материално правните разпоредби на ЗУБ.

В чл.73 от ЗУБ е посочено, че молбите за предоставяне на международна закрила се разглеждат от Държавната агенция за бежанците индивидуално, обективно и безпристрастно, като първо се извършва преценка за предоставяне на статут на бежанец. В случай че статут на бежанец не бъде предоставен, се разглежда необходимостта от предоставяне на хуманитарен статут.

В разпоредбата на чл.8, ал.1 от ЗУБ е визирано, че статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване,основани на раса,религия,националност,политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.Статут на бежанец според чл.1 ,т. 1,буква и от Директивата означава признаването от държава- членка на граждани на трета страна или лице без гражданство, статут на лице,

„статут на лице под субсидиарна закрила“ означава признаването от държава-членка на гражданин на трета страна или лице без гражданство за лице, което отговаря на условията за субсидиарна закрила;

В конкретната хипотеза, от събраните по делото доказателства и най-вече от бежанската история на оспорващия е видно,че същият е напуснал родината си А. с твърдението, че талибаните са искали да се присъедини към техните редици , като за втори път е напуснал А. нелегално през месец ноември – декември 2019 година , като първоначално заминал за И., където останал 10-15 дни , а след това незаконно влязъл в Турция и там останал около 3 години, а през 2019 година когато той се е намирал в А. талибаните изпратили първото писмо до имама на местната джамия с указания то да бъде предадено на семейството му , като номадски племена от района, в който живее притеснявали хората и по думите им искали да вземат земята, а до напускане на страната си на произход , той лично не е имал неприятности, не е преживял насилие, никога не е бил арестуван, осъждан в държавата си на произход.

Обосновано административният орган е приел, че молбата за предоставяне на международна закрила е неоснователна, защото на фона на общата общественно-политическа и социално- икономическа обстановка в А., той е направил неумел опит да представи бежанска история, ползвайки общоизвестни за страната факти и то само и единствено с цел да получи закрила, като за тази цел е представил два броя копия на предупреждения към него с дата на издаване 2019 година, както и призовка , издадена от „ Афганистански ислямски Имарат“ от 2023 година, като издадените Писма са от 2019 и от 2023 година преди да е издадено Решение от 25.09.2023 година, когато не е дописната последващата молба за закрила , като ако тези писма са били у него , то той е имал процесуалната възможност да ги спомене още в производството по разглеждане на последваща молба, като второто Писмо е написано

на компютър и е дописано на ръка, което поражда съмнения относно истинността му, тъй като върху същото би могло да се нанесе лесно информация и действията на молителя сочат на неверни твърдения и невярна информация и след като вече е бил запознат с правната уредба на ЗУБ в РБ, то той е представил тези писма само и единствено с цел да получи закрила и обосновано административният орган е приел, че представената бежанска история е недостоверна, противоречива, непоследователна и измислена, тъй като оспорващият се завърнал доброволно в родината си в края на 2018 година по съвет на баща си, и това би било нелогично действие, ако той се е страхувал от талибаните, останал е там около 1 година, като през този период не е имал никакви проблеми с талибаните, нито са го заплашвали или да е пострадал физически. Нещо повече дори- от Приложената Справка за ситуацията в страната на произход на оспорващия е видно, че самите талибаните са прекратили дейността по изпращане на заплашителни писма и самите те твърдят, че голяма част то тях са фалшиви.

Общата обстановка в А. не може да обуслови основателен страх от преследване по смисъла на Женевската конвенция от 1951 година и единствената цел на бежанската история на оспорващия е да придобие международна закрила, като опасенията на афганистанския гражданин от преследване от страна на талибаните са само и единствено израз на неговата защитна теза.

Що касае до твърдението на оспорващия, че същият е таджик по етническа принадлежност и талибаните преследват таджиките, то следва да бъде отбелязано, че в хода на административното производство оспорващият не е посочил, че има проблеми заради етническата си принадлежност- таджик, а едва в хода на съдебното производство за първи път се навеждат такива доводи и твърдения, че административният орган не е изследвал положението на таджиките в А. и тази теза е развита за първи от адвокат К., но доказателства и твърдения, че оспорващият е бил обект на преследване заради това, че е таджик по делото липсват.

Съгласно член 2 от Директивата за целите на същата „бежанец“ е всеки гражданин на трета страна, който поради основателните си опасения от преследване по причина на своята раса, вероизповедание, националност, политическите си възгледи или принадлежността си към определена социална група се намира извън страната, чийто гражданин е той, и който не може или поради тези опасения не желае да се обърне за закрила към тази страна, а „статут на бежанец“ е признаването от държава членка на качеството на бежанец на гражданин на трета страна или на лице без гражданство. Член 3 от Директивата разрешава държавите членки да приемат или да запазват по-благоприятни стандарти за определяне на лицата, които отговарят на условията за предоставяне на статут на бежанец, както и да определят съдържанието на международната закрила, доколкото тези стандарти са съвместими с Директивата. Член 4 от Директивата, който се съдържа в глава II, озаглавена „Оценяване на молбите за международна закрила“, определя условията за оценяване на фактите и обстоятелствата и постановява в параграф 3, като оценяването на молбата за международна закрила следва да бъде извършено на лично основание, като се вземат под внимание следните елементи, всички относими факти, свързани със страната на произход в момента на вземането на решение по молбата, включително и законите и подзаконовите актове на страната на произход, както и начинът на тяхното прилагане, относими информации и документи, представени от молителя, включително и информации, позволяващи да се определи дали молителят е бил или би могъл да бъде обект на преследване, личният статут и личното положение на молителя, включително и такива фактори като неговото минало, неговият пол и

неговата възраст, за да може да се определи дали актовете, на които молителят е бил или рискува да бъде изложен, биха могли да бъдат считани за преследване, като се има предвид личното положение на молителя. По силата на член 4, параграф 4 от Директивата фактът, че молител вече е бил преследван или е бил обект на директни заплахи за подобно преследване, е „сериозен признак за основателни опасения на молителя от преследване“, освен ако съществуват определени основания да се смята, че това преследване не би се повторило. Член 6 от Директивата, включен в посочената глава II и озаглавен „Субекти на преследванията или на тежките посегателства“, гласи: „Субектите на преследванията или на тежките посегателства могат да бъдат държавата, партии или организации, които контролират държавата или значителна част от нейната територия; недържавни субекти, ако може да бъде доказано, че субектите, посочени в букви а) и б), включително и международните организации, не могат или не искат да предоставят закрила срещу преследванията или тежките посегателства по смисъла на член 7“. Член 9 от Директивата, включен в глава III, озаглавена „Условия за качеството на бежанец“, дава определение на актовете на преследване в параграфи 1 и 2, като последните предвиждат. Актовете, считани за преследване по смисъла на член 1А от Женевската конвенция, трябва да бъдат достатъчно сериозни по своето естество или по повтаряемия си характер, за да представляват тежко нарушение на основните права на човека, и по-конкретно на правата, упражняването на които не е възможно да бъде ограничено по какъвто и да било начин по силата на член 15, параграф 2 от ЕКПЧ, или трябва да представляват съвкупност от различни мерки, включително и нарушения на правата на човека, която да бъде достатъчно тежка, за да засегне индивида по начин, сравним с посоченото в буква а), а актовете на преследване по смисъла на параграф 1 могат да вземат по-конкретно следните форми: физическо или психическо насилие, закони, административни, полицейски и/или съдебни мерки, които са дискриминационни сами по себе си или се прилагат по дискриминационен начин, преследвания или наказания, които са несъразмерни или дискриминационни. Член 9, параграф 3 от Директивата изисква връзка между мотивите за преследване, посочени в член 10 от нея, и актовете на преследване. Но от проведеното интервю не може да се установи наличието на предпоставки за предоставяне статут на бежанец и изложената бежанска история цели да установи преследване, което е само и единствено на защитната теза на оспорващия и историята е твърде противоречива.

Общото твърдение, че е напуснал родината си А., защото е бил заплашван е прието обосновано от административния орган, че търсецът закрила е имал достатъчно време от пребиваването си в РБ да се запознае с правната уредба на РБ и да изложи твърдения, които да обосноват страх от преследване и от доказателствата по делото и от неговата бежанска история, не може да се установи, че е напуснал А. поради преследване, основано на неговата раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политически убеждения - чл. 4, ал. 3, б. "в" от Директива 2011/95/ЕС. Анализирайки бежанската история на оспорващия обосновано административният орган е приел, че историята е изградена на твърдения, които целят само и единствено предоставянето на международна закрила и поведението на оспорващия сочи на липса на основателен страх от преследване. Изложената бежанска история не може да обуслови каквото и да е преследване, което според легалното определение на чл. 8, ал. 4 от ЗУБ представлява нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество и повтаряемост, а действията на преследване или потенциална заплаха от преследване по отношение на оспорващия липсват, който факт се

потвърждава и от изявленията му , че спрямо него никой не е упражнил насилие или пък е отправил каквато и да било заплаха, а твърденията му, че е принуждаван да воюва за С. и за П. са недостоверни.

С оглед на това, ответникът по оспорването е приел,че по отношение на оспорвания не са налице предпоставките по чл.8 от ЗУБ за предоставяне статут на бежанец, защото той не е бежанец по смисъла на Женевската конвенция от 1951 година, а мигрант, търсещ по добър живот.„Мигрант“ съгласно Наръчника по процедури и критерии за определяне статут на бежанец на службата на ВКБООН-това е лице, което по причини ,различни от изброените в определението за бежанец ,доброволно напуска страната си , за да се засели другаде, като той може да прави това от желание за промяна или приключение или по семейни, или други причини от личен характер,а ако върши това по чисто икономически съображения, той е икономически мигрант, а не бежанец. Наред с това,от доказателствата по делото е видно, че оспорваният е напуснал родината си , селд това отново се е завърнал по препоръка на баща си и отново е написал същата ,кот тонов е дошъл в РБ, като целта му да си осигури по-добър живот- иска да работи в Б., като ако той е искал предоставяне на международна закрила, породена от страх от преследване, то още при влизането си в РБ е щял да подаде молба за закрила, а не след като му е издадена Заповед за връщане в старната на поризход- А..

Законосъобразно Председател на ДАБ към МС на РБ е приел, че по отношение на оспорвания не са налице и основания за прилагане на хуманитарен статут. Последният според определението, визирано в чл.9 от ЗУБ се предоставя на чужденец, принуден да напусне или да остане извън държавата си по произход, тъй като в тази държава е изложен на реална опасност от тежки посегателства, като смъртно наказание или екзекуция; изтезание или нечовешко или унизително отнасяне, или наказание; тежки и лични заплахи срещу живота или личността му като гражданско лице поради насилие в случай на вътрешен или международен въоръжен конфликт.Разпоредбата на чл.9 от ЗУБ възпроизвежда разпоредбата на чл.15,б."в"от Директива 2004/83ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила. Според разпоредбата на параграф 1а от ДР на ЗУБ този закон въвежда разпоредбите на Директива 2004/83/ЕО, като в текста на чл.15,б."в" от последната са посочени като тежки посегателства: "тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен вътрешен или международен конфликт".

От събраните доказателства и най вече от бежанската история на оспорвания не може да се приеме,че същият е напуснал страната си А. поради реална опасност от тежки посегателства,като смъртно наказание или екзекуция,нито е заплашен от изтезание или нечовешко или унизително отнасяне или наказание, защото той не е имал никакви проблеми както с официалните власти,така и с която и да било групировка и спрямо него не съществува и бъдещ или евентуален риск от посегателство. Нещо повече дори, причините поради които е напуснал А. са само и единствено лични и базирани на желанието му за по- добър живот и представената бежанска история по никакъв начин не обуславя предоставянето на международна закрила.

От Справката за ситуацията в страната на произход на оспорвания А. от 09.02.2024 година и от 30.09.2024 на Дирекция“ Международна дейност“ при ДАБ е видно, че

талибаните продължават да поддържат и консолидират властта в А. и това създава относителна липса на въоръжен конфликт и талибанският режим поддържа вътрешна сигурност, макар и с помощта на репресивни мерки и управлява икономиката си, макар и на ниско равновесно ниво, като дори да е обща ситуацията на несигурност в държавата на произход, то тя не е достигнала степен на безогледно насилие с опасност от тежки посегателства, което да е основание за предоставяне на международна закрила само и единствено заради общата ситуация в страната му на произход, като не е установено на основание присъствието си на територията на държавата му произход той да е изправен пред реален риск да стане обект на заплахата, релевантна за предоставяне на хуманитарен статут. Липсват доказателства, че спрямо оспорвания следва да бъде предоставен хуманитарен статут.

Доводът на оспорвания, че административният орган не е обсъдил всички факти, свързани с личното му положение в страната му на произход, не се подкрепя от доказателствата по делото.

Не се представиха и доказателства за наличие на хуманитарни и посочените от него причини да живее в България, безспорно имат само и единствено личен характер защото тук има условия за добър живот и иска да работи.

В контекста на всичко изложено дотук, настоящата съдебна инстанция намира, че оспореното Решение отговаря на изискванията за редовно действие на административните актове и предполага отхвърляне на предявената срещу него жалба.

Страните не са заявили претенции за присъждане на разноски.

Воден от гореизложеното, Административен съд София-град

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ ОСПОРВАНЕТО на У. А. -гражданин на А. срещу Решение №6496/28.05.2024 година на Председател на ДАБ към МС, с което последният на основание чл.75,ал.1,т.2,във връзка с чл.8 от ЗУБ и чл.75,ал.1,т.4 от ЗУБ отказал да предостави статут на бежанец и хуманитарен статут на У. А.-гражданин на А..

На основание чл.138,ал.1 АПК,препис от решението да се изпрати на СТРАНИТЕ.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВАС на РБ в 14 дневен срок от получаване на препис от същото.

СЪДИЯ:

